

"Kdysi a nedávno" navazuje na tradici Zpravodaje města

Hranic

Autor: **Magdalena Gladišová**

Sborník regionální historie Kdysi a nedávno, jehož druhý svazek vydal v Hranicích Jiří J. K. Nebeský, historik a ve volném čase vydavatel, se právě objevuje v prodeji v knihkupectvích v Hranicích. Na to, co člověka vede k tomu, aby svůj volný čas věnoval „textům o dějinách Hranicka“, jak zní podtitul časopisu, jsme se vydavatele a redaktora v jedné osobě zeptali:

Kdy a proč vás napadlo dát dohromady takový typ sborníku jako je Kdysi a nedávno, kterého jste teď vydal 2. díl?

Má to hned tři důvody. Zaprvé: při práci na projektu Hranické historické knihovny (www.historie.hranic.cz), která pomocí internetu zpřístupňuje texty o historii Hranic a okolí, jsem si uvědomil, jak mnoho zajímavých textů o Hranicích vychází v časopisech a sbornících, které jsou pro většinu Hraničanů neznámé a nedostupné, i když článek by si třeba rádi přečetli. Zadruhé: jako badatel se setkávám se spoustou témat, kterým bych rád věnoval jen pár stránek a spíš jen na něco upozornil, než to zgruntu zpracoval. Pro noviny je to moc složité a nikdo by to v nich nečetl, a za pár týdnů ani nenašel, pro odborné časopisy jako je u nás třeba Časopis Matice moravské nebo Vlastivědný věstník moravský, je to zase příliš drobné a regionální. Zatřetí: v Hranicích po zániku Zpravodaje města Hranic, k němuž došlo v roce 1990, chybí nějaký „orgán“, který by nejen tiskl dodané texty, ale také místní bádání nějak kultivoval a podněcoval. Platí to i o vzpomínkách pamětníků. Nelze čekat, že vám někdo něco dodá, ale je potřeba oslovovat a navrhopvat těm, kteří zažili zajímavé věci, aby je „hodili na papír“. S úsměvem říkávám, že i jen to, že běžný čtenář, který nikdy v ruce neměl text s poznámkami pod čarou, se setká s něčím takovým, má svůj hluboký smysl.

Byla vám inspirací Záhorská kronika nebo jiné sborníky, jako třeba ten, který vydává SOKA Přerov? Jaký je mezi těmito publikacemi a vaším sborníkem hlavní rozdíl?

V zásadě jsou to obdobné projekty. Záhorská kronika vycházela v letech 1891 – 1950 a byl to vlastivědný čtvrtletník, později dokonce dvouměsíčník. Kdysi a nedávno je maličko odbornější a zaměřený výhradně na historii. Obnovit Záhorskou kroniku by bylo krásné, ale doba se změnila natolik, že v původní podobě už to dnes není možné. Bylo by to na delší povídání, především o změnách zájmu čtenářů a o ekonomických podmínkách, za nichž se dnes vytvářejí a distribuují texty. Sborník SOKA Přerov vychází od roku 1993 a je naopak trochu odbornější než Kdysi a nedávno a má samozřejmě širší geografický záběr. Na druhou stranu zase nemá prostor pro žánry jako jsou recenze, osobní vzpomínky, rozhovory, které mají blíž k popularizaci historie. Je celkem běžné, že město velikosti Hranic má nějaký obdobný typ pravidelně vycházející publikace o historii, většinou se o to starají archivy a muzea, ale dělají to i občanská sdružení a jednotlivci.

S jakými představami jste vydával 1. sešit a jak se vám daří sborník financovat?

No já se snadno nadchnu a pak spřádám plány typu „kdyby se to rozjelo, tak by to mohlo vycházet dvakrát ročně a k tomu ještě přidáme speciální knižní edici“. To samozřejmě dlouho nevydrží. Projekt při daném nastavení nejenže nemůže být ziskový nebo neprodělečný, on vždycky bude výrazně prodělečný. A pokud to nechcete platit z rodinného rozpočtu, tak musíte sehnat dotace. Poprvé přispělo město Hranice dvaceti tisíci a vyšel svazek o šedesáti stranách, podruhé byla dotace jen deset tisíc, takže nevzniklo nic, protože za deset tisíc se to opravdu udělat nedá a jiné zdroje financování selhaly, potřetí

Co se děje

Přehlídka animovaného filmu začíná

OLOMOUC: Přehlídka animovaného filmu PAF otevře svůj 11. ročník již za pár dní. Čtyřdenní festival filmové animace a současného umění proběhne ve dnech 6. – 9. 12. 2012 v Uměleckém centru Univerzity Palackého a v dalších festivalových lokacích Olomouce. 4.12.2012

Pohádková knihovna

KARLOVY VARY: Krajská knihovna obohatila svůj fond o nová DVD s pohádkami pro děti a zajímavé deskové hry díky celoročnímu projektu POHÁDKOVÁ KNIHOVNA, jehož realizace byla podpořena dlouholetým partnerem knihovny Nadací ČEZ. 4.12.2012

Vánoční ulička letos nejuspěšnější

KOSTELEC NAD ORLICÍ: V neděli 2. prosince se na mnohých místech rozsvěcela první svíčka na adventním věnci. Také v Kostelci nad Orlicí ctíme tuto tradici a jako každým rokem jsme advent otevřeli řemeslnými trhy na Jiráskově náměstí. 4.12.2012

Zahájení Adventu v Příbrami

PŘÍBRAM: Hlavními hvězdami večera, který se konal 1. prosince 2012 v rámci cyklu Příbramských hudebních večerů, byl profesor Štěpán Rak a Jan Matěj Rak. 4.12.2012

Wolkrův Prostějov 2013

PROSTĚJOV: Wolkrův Prostějov, 56. celostátní přehlídka uměleckého přednesu a divadla poezie je přehlídkou nejinspirativnějších vystoupení sólových recitátorů, recitačních souborů a divadel poezie v České republice. 4.12.2012

Workshopy Joshui Pelatzkyho

PRAHA: Taneční ikona Joshua Pelatzky, americký tanečník, pedagog a choreograf, hvězda světového formátu bude prezentovat své umění a specifický přístup k tanci v sále tanečního studia

jsme dostali dvacetpět tisíc a na světě je sborník o sto stranách. Jenže všechny peníze schramstne jen tisk. Prodejem se vydělá tak na poštovné, protože ze zákona máte povinnost poslat asi dvacet povinných výtisků, pak musíte obeslat autory a potřebujete rozesílat recenzní výtisky, aby se o časopise vědělo i jinde než v Hranicích. Nehledě k tomu, že bych rád pár výtisků poslal do každé školy na Hranicku, ale nejsou na to peníze a zřejmě ani zájem. A pak samozřejmě nezůstávají také žádné peníze pro autory. To obecně nevádí, ale jsou některá témata z hranické historie, která by si zasloužila zpracování, jehož je ale schopen jen profesionální historik, a toho bych potřeboval nějak motivovat, aby se problému věnoval.

Věnujete se nejen dávné historii, ale i historii relativně nedávné, s jakými se setkáváte reakcemi na tu novodobou?

Zatím si nevybavuji nic podstatného, lidé jsou většinou rádi, že si mohou přečíst o něčem, na co pamatují. To je mimochodem pro mě překvapivý závěr, který jsem si udělal z ohlasů na knížku Hranice na starých fotografiích (2010). Ač mě to jako historika mrzí, pro většinu čtenářů je zajímavější hranické náměstí v době jejich mládí, než pohled na stejná místa před sto lety.

Je těžké sborník sestavit? Jsou autoři ochotni spolupracovat nebo je musíte přemlouvat?

Nepřemlouvám, spíš jen navrhuji. Dneska odbornou historii nepěstují středoškolské učitelé, kteří dříve opravdu bývali odborníky na různá speciální témata, takže se nemůžu opřít o to, co tvořilo základ příspěvků Záhorské kroniky. Na druhou stranu existují vysokoškolské asistenti, doktorandi a doktoři, kteří publikační činnost nutně potřebují k dalšímu profesnímu postupu, takže tím se to trochu vyrovnává. Vysokoškolské asistenti jsou pro mě ideální autoři, protože ctí zákonitosti odborného psaní. Horší je to s místními historiky, kteří mají úžasné vědomosti podložené archivním nebo terénním výzkumem, ale dodají vám text, na kterém se musí ještě dlouho pracovat, než je publikovatelný. Další skupina textů je ta, která má své autory, ale ti jsou již dlouho po smrti a jejich texty pocházejí buď z dnes nedostupných prastarých časopisů, nebo z pozůstalosti.

Kdysi a nedávno není váš jediný vydavatelský počín, připomeňte prosím i ty ostatní.

Už pár let vydávám knížky o Hranicích, ať už je napíšu sám, jako třeba Příběh lágru (2003), Hranická scéna 90. let (2005) a Hranice na starých fotografiích (2010), nebo jim jen „pomůžu na svět“ – teď například připravuji k vydání vzpomínkové texty hranického rybáře a myslivce Ladislava Jandy. Ale Kdysi a nedávno mě momentálně baví nejvíc.

Přemýšlíte o nějakých změnách ve směřování Kdysi a nedávno, nebo jste s ním momentálně spokojený?

Musím respektovat to, k čemu dochází obecně a sám to také zažívám – textů je kolem nás příliš mnoho a článek, který překračuje rozsah pěti šesti stran už je často únavný. Větší prostor bych rád věnoval fotografiím a reprodukcím. Takhle řečeno to zní jako ukázkový program bulvarizace, ale doufám, že tohle nenastane. V té „stopáži“ je často velký problém. Někdy dostanu na stůl text, který by si dle mého názoru zasloužil půlstránkovou poznámku, ale ono je toho pět stran. Je pak složité, a ne vždy to jde, autora přesvědčit, že bych to chtěl silně přepracovat. A ideální by bylo vytvořit kolem sborníku jakýsi redakční kruh. Třeba k tomu jednou také dojde.

Děkuji za rozhovor

Magdalena Gladišová

Článek vložil Ludmila Kučerová dne: 27. Červen 2011 - 6:56

Zařazeno v kategoriích: [Články a komentáře](#) [Olomoucký kraj](#) [Knihy, literatura, média](#)

[Přidat komentář](#) 985x přečteno [Verze pro tisk](#)

Contemporary v Národním domě na Vinohradech v Praze. 4.12.2012

Legendární Giselle na scéně Státní opery v Praze

PRAHA: Neodolatelnou kombinací zaručující jedinečný zážitek nabízí romantický balet Giselle na scéně Státní opery. Emotivní příběh nešťastné lásky, výrazné melodie, strhující taneční výkony, vzrušující kontrast lidského a nadpřirozeného světa, vznešená atmosféra... 4.12.2012

Český rozhlas vyhláší soutěž původních autorských her

ČR: Český rozhlas vyhláší k výročí devadesáti let svého založení soutěž původních rozhlasových her. Soutěž je koncipovaná jako kreativní autorská soutěž o původní autorskou, dosud nepublikovanou rozhlasovou hru určenou k rozhlasovému nastudování.

4.12.2012

Divadlo pod stromeček

ZLÍN: Tip na divadelní dárek pod stromeček nabízí Městské divadlo Zlín – perfektní zážitkový dárek nejen pod stromeček – dárkové poukazy, ve stylových obálkách ze starých divadelních plakátů. 3.12.2012

- [Soutěž Strom s příběhem](#)
- [Nová kniha o hledání hrobu sv. Metoděje](#)
- [V takové společnosti máme tu čest být](#)
- [Výsledky IV. Mezinárodní baletní soutěže](#)
- [FOTOSOUTĚŽ Wiki miluje památky zná vítěze](#)
- [Nové články na portálu Pro Památky](#)
- [Seidel vyrobí originální novoročenky](#)
- [O Adventu chodí lidé na týnecký hrad načerpat klid a pohodu](#)
- [Betlémy z Kysúc](#)
- [Úspěch NPÚ - odcizené sochy se vrátily do ČR](#)

[více zpráv >>>](#)

Editorial

Je financování regionálních divadel problém?

Letos v září proběhla informační kampaň Pomozte svému divadlu. Její iniciátoři se snažili upozornit na podfinancování regionálních divadel a na nepoměr státních dotací do kulturních subjektů pražských a regionálních. Cca měsíc poté to vypadá, že se nic neděje, informační tok ustal, není jasné, jak se naložilo s peticí, jestli na ni někdo kompetentní reagoval a co tedy čeká regionální divadla v příštím roce. [zobrazit všechny úvodníky >>>](#)